

наукѣ. Всякой е дѣженъ да ся стараетъ ко-
ко-то може за благополучіе-то на отечество-
то си. Римскы-ти тираны сѣ мѣчили най-не-
милостиво Христіаны-ты. Вые пишете, кога-
то азъ си рядяхъ книги-ты. Да бѣхъ зналъ
че сте у васъ идвахъ. Неученый не може да
печали тѣй както ученый. Глупавый лесно
ся вѣртява. Пріятеліе-ти сѣ чели вѣстници-
ты, научи-щемъ ся отъ тѣхъ новины. Ще ли
тырпимъ още това невѣжество, кое-то ни
поставя злощастни на свѣта? Виждь врата си.
Видь-ща го.

Упраж 27.

(Ученикъ-тъ ще спрягни слѣдующи-ты глаголы
по назначены-ты въ скобки наклоненія и врѣмена).

Съдѣ (изяв. прѣм. опрѣд.). *учѣ* (изяв. вѣд.
и повел.). *Глосѣ* (изяв. наст. и прѣх.). *Водѣ*
Повел. и Подчин. наст.). *Вадѣ* (изяв. прѣм.
отнот. и Подчин. прѣм. опрѣд.). *Лѣжѣ* (сѣслаг.
наст. *лѣгамъ* и прч.). *Видѣ* (изяв. прѣм.
опрѣд. вѣд. неопрѣд. и Повел.). *Вѣрѣ* (сѣслаг.
наст. и прѣм.). *Слѣ* (изяв. прѣм. опрѣд. *сплахъ*
и прч.). *Мижѣ* (Подчин. прѣм. опрѣд.). *дѣржѣ*
ся (изяв. наст. прѣх. и прѣм. опрѣд.), *Мислѣ*
(Подч. прѣход и Повел.). *Кроѣ* (изяв. прѣм.